

Een paar woorden tot Barbara Jikai Katinka de Zoete
(door ds. Reinier Nummerdor)

Nou Barbara, daar staan we dan. Een klein jaar geleden kruisten onze paden zich voor het eerst. Je kwam hier in Jorwert – ik zie je nog zo zitten, in het koor, samupak aan, kaalgeschoren hoofd. De keer daarna maakte je een Paulus-achtige ervaring mee. De een gebeurt het op weg naar Damascus, de ander op weg naar de Radboudkerk in Jorwert. Je hebt daar op de website van Nijkleaster over geschreven.

Een en ander mondde uit in het sterke verlangen om hier gedoopt te worden. We spraken af dat ik jou op de weg naar deze doop toe, zou begeleiden. Het werden zeer bijzondere gesprekken, mag ik wel zeggen. Aan de ene kant door de zeer grote, soms bijna koortsachtige intensiteit waarmee je naar je doop toeleefde.

Aan de andere kant door het uitzonderlijke van onze situatie: jij als unsui, boeddhistisch non, die gedoopt wilde worden door mij, predikant van de PKN, die jukai heeft ontvangen en daarmee (naast Christen) Zenboeddhist is geworden. Ik heb het sterke vermoeden dat dat in kerkelijk Nederland wel eens een unieke situatie kon zijn. Wat dat betreft schrijven we met elkaar heel bescheiden een stukje kerkgeschiedenis, hier in Nijkleaster.

Op een dag voelde ik aan dat de tijd rijp was en vroeg jou om je eigen credo te schrijven. Normaal gesproken gaan daar dan een paar weken overheen. Maar als ik me goed herinner had ik die van jou een paar uur later al binnen via de mail. En hij was klaar. Hij was heel mooi en hij was klaar. Dat gaf duidelijk aan dat ook jij klaar was om gedoopt te worden.

Laten we daarom overgaan naar jouw doop. Ik wil je eerst vragen om jouw credo uit te spreken...